

Jakob Lorber

PSALMI

Prevod Miha Kranjec

»Bodite napolnjeni s Svetim Duhom, spodbujajte se med seboj s psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi, s srcem pojte in slavite Gospoda, ter se za vse zahvaljujte Bogu in Očetu v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa.«
Efežanom 5,18–20

Kot uvod k Psalmom je Jakob Lorber na velikonočno nedeljo, dne 27. marca leta 1842, napisal naslednje:

Napiši enkrat kratek psalm, kakor iz samega tebe. Zakaj bi mar Jaz bil v tem času manj vreden psalma, kakor v Davidovem času? Zato mi boš poleg tega napisal še več psalmov, toda tako, kakor da izvirajo iz tebe samega. Kadar pa boš Meni samemu pripisoval govor, tedaj vedno postavi pred to: »Tako govori Gospod,« ali: »Tako je govoril Gospod.«

I. Psalm, Zjutraj peti Gospodu

1. Hvaljen, da, čez in čez hvaljen bodi Ti, naš sveti in najljubši Oče!
2. Kažejo Zemlja, zvezde, mesec in sonce, kako velik si Ti, o sveti Oče, kako čudovit, dober, milosten in poln ljubezni!
3. O, zato Te hočem prehvaliti in preslaviti čez vse mere; kajti Ti sam si edini vreden največje hvale vseh ljudi na Zemlji in vseh angelov v nebesih.
4. Hvali Te črv v prahu, povelečuje Te muha, vrabček Ti z radostjo in hvaležnostjo žgoli na strehi!
5. Povelečujejo Te orel in vsa gozdna zverjad; slutijo Te v temnem somraku, najdobrotljivejši Oče, Tebe, Stvarnika, mogočnega in večnega Boga!
6. In Zemlja s svojimi morji, z ognjem in vetrovi, vsi poznajo in vedo za velikega, mogočnega Boga, da jih je ustvaril zgolj zaradi Svoje najsvetejše slave in neskončne časti!
7. In nebesa, v večni svetlobi neskončne ljubezni svetega Očeta, so polna Njegove slave in največje dobrote ter pričujejo o Njegovi brezmejni moči.
8. In angeli pojejo z radostjo, napolnjeni z blaženstvom svojih src: »O, svet, o, svet, o, svet si Ti, ljubi Oče! O, kako dobro, kako neskončno dobro je biti pri Tebi!«
9. O, zato hvali in slaví tudi ti, moja duša, poklicana v bitje za večno življenje in ljubezen! Hvali in slaví v Jezusu svetega Očeta, ki ti je v največji dobroti na križu podaril otroštvo Božje.
10. In tudi ti, moje telo, čeprav dano v smrt, ti, časni nosilec večnega življenja iz Boga, tudi ti hvali in slaví Očeta, svetega in dobrega; kajti ne boš za vekomaj ostalo v naročju Zemlje, temveč boš nekoč spremenjeno postalo meni večno neumrljivo oblačilo.
11. Kajti tako govori Gospod: »Ta tempelj, ki ga podirate, ga bom v treh dneh zopet v polnosti sezidal!«
12. O telo, moje telo, glej, ti si tempelj Svetega Duha. Če boš tudi razbito, ne boj se; kajti Tisti, ki te razbije, te nikakor ne razbije v smrt, marveč zato, da te preoblikuje v večno najčudovitejše oblačilo, v naročju večne ljubezni najsvetejšega Očeta!
13. In tako bodi hvaljen, moj presladki in najljubši Jezus, Ti sveti Oče, z vso močjo moje duše in tudi mojega telesa. Jaz, duh, pa to zapisujem v najglobljem ponižanju, v čast in slavo samo Tebi, o Jezus, Ti sveti Oče!

II. Psalm, V stiski peti Gospodu

1. O Ti, moj Bog, Ti moj najljubši Oče! Kako veličasten si, kako blag in mil, in poln največje potrpežljivosti!
2. Glej, o najmilejši, najsvetejši Oče, noč te Zemlje je postala jako temna; ljudje besné in divjajo v njej kakor lisice, volkovi, svinje, medvedi, hijene in levi.
3. Le redkokdaj še kateri brat brata časti zato, ker mu je brat. O, kako zelo daleč so se ljudje oddaljili od najsvetejšega, živega cilja!
4. Izgubili so Najvišje, Največje, Najboljše! Skoraj nikogar več ne skrbi za večno življenje in Ti, sveti Oče, si ugasnil v srcih nešteti oslepljenih bratov in sester!
5. In tako je postala lakomnost vladar vseh src, čeprav vsak v sebi lahko spozna, da svetilka tega norega, zemeljskega življenja ugasne pri grobu.
6. O vi časi, vi najhujši, najtemnejši časi! Iz koliko src ste uspeli pregnati Svetega Očeta, večnega Boga!
7. In ta srca ste napolnili z Satanovo nesnago in z vsem ničevim iz tega mračnega kraljestva sveta in smrti!
8. O Ti, najljubši Oče, usmili se, usmili se nas! Kajti sicer bomo vsi kmalu pogubljeni.
9. Glej, možje so postali poženščeni, pustijo ženam, da jim glave drobijo in ležijo ter se plazijo kakor kače, napol zmečkani pod stopali žensk!
10. O Bog, Ti sveti Bog, ali moreš še dalje potrpežljivo gledati tak peklenski greh na Zemlji? Mož je postal plazeči se gad!
11. O kdaj pride ura odrešenja, sveta ura, da se očisti Zemlja te dolgotrajne, goste noči, noči vse smrti?!
12. In kdaj, o Gospod, boš ujel kneza laži in hudobije? Kako dolgo mu boš še dovolil, da lovi in mori ljudi zemlje?
13. O Oče, o najsvetejši in najljubši Oče! Stori konec, stori že enkrat konec temu divjemu početju Satana, sicer smo izgubljeni!
14. Spomni se, spomni se največje stiske te Zemlje; usliši to prošnjo, to tesnobno, obupano vpitje!
15. Ljubi Oče, reši, reši nas vsega tega najgrenkejšega zla, te noči, ki se mi zdi večna! Vendar naj se zgodi vedno in povsod Tvoja sveta volja. Amen.

III. Psalm, Peti Gospodu v veliki žalosti

1. O mogočni Gospod, Ti, ki si od vekomaj poln milosti iz brezmejne ljubezni in usmiljenja do nas, ozri se milostno na nas, najbednejše grešnike!
2. Kajti žalostno, da, strašno je živeti na tem tako temnem in zlobnem svetu, kjer

se človek sramuje odkrito priznati Tvojo živo notranjo besedo!

3. Vse posvetno vrvenje se povsod podpira in poveljuje; delijo se hvale tistim, ki gojijo modo, razkošje, svetni blišč, in vse tisto, kar more le še bolj hraniti sebičnost človeških src.

4. Toda gorje poštenemu, miroljubnemu človeku, ki si le k Tebi upa vzdigniti srce in se v temelju odmika od blaznega sveta, da bi sledil notranjemu svetemu klicu iz Tebe, o ljubi sveti Oče!

5. O Oče, o najljubši in najsvetejši Oče, usmili se nas! O presladki Jezus, pridi, o pridi vendar enkrat sodit ta najbolj grešni svet, da, sodit temna srca bratov in jih pripelji k Sebi, ljubi sveti Oče!

6. O Zemlja, o Zemlja, ti temno bivališče gnusa, kako boš obstala pred očmi Tistega, ki te je hotel oprati in očistiti s svojo najsvetejšo krvjo, da bi bila kot sonce sonc? Kdo je vstopil nate, ti temna, ti mrtva, s svojimi nogami s tako očetovsko potrpežljivo?

7. O vi ušesa, vi hudobna svetna ušesa, v katerih zveni najsvetejše, najmogočnejše Ime le še kot posmeh. Gorje vam, gorje vam, ko pride ura, da vas bo Gospod sodil! Tedaj ne bom dal svinčenega krajcarja za tisoč funtov vašega zlata!

8. A kdaj, o Gospod, prideš Ti, strašno radostni dan? O ne odlašaj, ne odlašaj več, Ti dolgo pričakovani, sveti rešitelj gnusob Zemlje, Ti prvi in Ti zadnji izmed svetih dni Zemlje!

9. Koliko časa, o dostojanstveno sonce, boš še pošiljalo svoje ljubke in slavne žarke tej zvijačni Zemlji, preden pride dan, ko bodo iz tebe najtemnejše dežele stvarstva začele srkati milejše žarke? O, reci, povej mi, sveta sončna luč, ali se pritožuj ali joči z menoj!

10. In ti, zvijačni Mesec, zvesti tovariš temnega trpljenja Zemlje, kako dolgo boš še menjal svoje sleparsko, ukradeno svetlobo? Umakni se, umakni se nazaj, sicer te bo kmalu požrla najgostejša, smrtonosna noč naše Zemlje!

11. In vi, zvezde, vi ognjene rože nebes, kdaj boste s svojim čudovitim sijajem pokrile grešni zemeljski svet, da bi se svobodni otroci svetega Očeta mogli spoznati med seboj kot večni bratje na poljanah najmirnejše svetlobe?

12. O Oče, o najsvetejši Oče, o dopusti, naj se Tvoje najsvetejše besede kmalu dopolnijo v Tvoji sveti izponitvi, sicer propademo! Naj se zgodi Tvoja sveta volja na Zemlji, kakor se godi v nebesih, na veke vekov. Amen.

IV. Psalm, Peti Gospodu ob času skušnjave

1. Ozri se milostno, o Ti, sveti in najljubši Oče, z višav nebeške svetlobe na nas, svoje utrujene, slabotne, umrljive in grešne otroke!

2. K Tebi kličemo in se Ti v molitvi zatekamo: o Ti, ljubeči Oče, obvaruj nas vseh skušnjav in nas osvobodi vezi smrtonosnega zla greha!
3. Tako Te prosimo vsak dan; o usliši enkrat ta žalostni krik svojih umirajočih otrok in ne dopusti, da bi nas Tvoj najhujši sovražnik popolnoma zadušil, preden nam prideš v najbolj dejavno pomoč!
4. Tisoči v trumah padajo v globine večne smrti v le nekaj trenutkih, ujeti od Tvojega najhujšega nasprotnika; o Oče, sveti Oče, ali nas ne boš nikdar rešil iz te brezmejno pogubne nadloge in najhujše stiske?
5. O Ti, najljubši Oče, zagradi vendar enkrat morilsko moč tega kneza smrti in ga zveži za vekomaj z najmočnejšimi verigami Tvoje večne, brezkončne ljubezni, na kraj, ki mu bo najbolj primeren! In prepreči, da nas nikoli ne ujame in povleče v globine večne smrti!
6. O sveti, najljubši Oče, saj nas nisi ustvaril za smrt in ne za Satanovo last, niti nas nisi odrešil za pogubo; temveč za večno življenje si prelil svojo kri na križu, da bi nam, svojim otrokom, vrata večnega življenja odprl!
7. Zato, o Jezus, Ti najsvetejši Srednik, odvzemi našim srcem težko preizkušnjo, ki jo moramo prestati in nam daj namesto nje čistejši um in dolgo obljubljenega Duha Tvoje ljubezni, milosti in usmiljenja, da, svojega obljubljenega Svetega Duha!
8. Ljubi Oče, v Jezusu, Vladarju ljubezni, usmiljenja in milosti, govoril si večno resnico: duh je sicer voljan, a meso je slabo!
9. O odvzemi torej slabost iz našega mesa in daj, da se v njem okrepi večni, neumrljivi duh; in naj v tem slabotnem bivališču postane gospodar in trajni vladar močan in mogočen duh!
10. Kaj nam koristijo dela in nauki, če z njimi ne moremo prebuditi duha, zato nas temne preizkušnje obiskujejo vsak dan in nam zahrbtno kradejo sveto gorčično seme iz srca?
11. Če pa se to vedno znova dogaja, kdaj bo tedaj to drobno seme nekoč zraslo v mogočno drevo, da bi se pod njegovimi vejami lahko zbrale ptice neba in prebivale tam?
12. Toda poslušaj zdaj, o moja zatemnjena duša in tudi ti, moj večni duh; kajti tako govori Gospod:
13. »O, ne tožite in ne jokajte, otroci, ki ste Me v svojih srcih spoznali kot Resničnega, Svetega in najljubšega Očeta; kajti nisem vas Jaz, ljubi otroci, ovil z verigami sužnosti. Svet in vi sami ste si to storili!
14. Kdo vam je dal zakone? Svet? Vi sami? Ali Jaz, vaš Oče? Glejte, preizkušnja leži v zakonu, prav kakor tudi pogubna smrt. Toda ne smete hirati pod jarmom trdega, mrtvega zakona! Zato sem prišel na svet, da vas osvobodim zakona, namesto katerega vam je dana edina ljubezen. Sledite torej ljubezni in prosti boste vseh skušnjav. Tako je pri Meni v resnici. Amen.«

V. Psalm, Zelo tolažilno peti Gospodu ob dnevu skušnjave

1. In poslušaj zdaj naprej, o moja še vedno žalostna duša, vse to, kar govori ljubeznivi, usmiljeni in sveti Oče:
2. »Ubogi Moji otroci, po lastni krivdi zaslepljeni! Kdo vam je kdaj vdihnil v srce misel, da bi Jaz kdaj po svoji volji prepuščal Satanu nešteto ljudi, da postanejo njegov zanesljiv smrtonosen plen?!
3. O dokažite Mi, če morete, v Mojih besedah in svetih naukih, da bi kdaj učil kaj takega in Jaz bom takoj preklical vse, kar bi le dišalo po tem, da sem muhast Bog ali nezvest Oče, kateremu je vseeno, ali nešteto ljudi in otrok izgubi življenje v duhu ali ga pridobi za večnost v Duhu najčistejše ljubezni iz Mene!
4. A komajda boste kdaj našli kaj takega v Sveti knjigi, v knjigi ljubezni in usmiljenja, v knjigi resničnega in večnega življenja!
5. Res je, da ja to nesprejemljivo resnično, da se mora duhovno življenje vestno vaditi, preden postane primerno in zrelo za večno trajanje ter popolno svobodo.
6. Toda takšne okoliščine niso skušnjave, temveč iz večne ljubezni izvirajoče Očetovsko božanske preizkušnje, po katerih se mora trenutno trpeči človek utrdi za prihodnje večno življenje!
7. Kaj bi Satanu sploh koristilo, če bi tudi vse ljudi zapeljal? Kako bi mogel in zmozel zmagati v boju z Menoj?!
8. O, kakšna nezrela neumnost! Kdo je vendar Gospod življenja in smrti? Sem to Jaz, ali Satan?
9. Ob koncu sveta preizkušenj se bo jasno pokazalo, da sem Jaz, kot edini Gospod vseh bitij in stvari, tisti, ki edini ustvarjam in urejam vse v kraljestvu življenja in smrti in da je vsak trud Satana povsem zaman.
10. Resnično, to lahko verjamete: med vsemi bogokletji, ki so jih kdaj zagrešila slepa bitja, ljudje in otroci te Zemlje, ni nobeno hujše in večje od tega, da Me prikazujejo, Mene, najsvetejšega in najljubšega Očeta, kot najhujšega tirana!
11. Glejte, prav v tem leži Satanov grob, da se Jaz, najljubši Oče, iz ust učiteljev, duhovnikov in lažnih prerokov prikazujem otrokom ljudi kot najstrašnejši tiran!
12. O, berite vendar z zbranim srcem štiri evangelije in pokažite Mi eno samo mesto, kjer bi pisalo, da sem vas vse izročil Satanu!
13. In Jaz vam bom pokazal in odprl drugi, globlji pomen in vi vsi boste jasno spoznali, da sveti Oče ne preizkuša in ne vadi človeštva za smrt, temveč iz neskončne ljubezni in usmiljenja za večno življenje!
14. Če pa se svobodni ljudje kot bratje tepejo in ločujejo, naj Jaz nosim krivdo za to, ker sem človeštvo ustvaril svobodno in popolno v duhu iz Sebe in ker sem zato tako neizmerno potrpežljiv, usmiljen, poln ljubezni in milosti?
15. Kaj bi še hoteli več? Glejte, Jaz skrbim, vodim in peljem človeštvo po poteh, ki so vam nedoumljive, proti svetemu cilju večnega življenja! Kaj bi še hoteli več? Glejte, celo Satanu puščam svobodo, vendar v zakonitih mejah. Kaj bi še hoteli

več? Glejte, nikogar nikdar ne sodim v večno pogubo, temveč vedno le za večno življenje, v vsej svobodi! Kaj bi še hoteli več?

16. Sem koga že obsodil v večno smrt? Kje je ta, kdo je ta, kateremu bi bil zaprl svoje srce? Kje je izgubljeni sin, ki ga ne bi z najsvetejšim veseljem sprejel, če bi se le s srcem vrnil k Meni? Povejte, kaj bi še hoteli več?»

VI. Psalm, Peti Gospodu ob Njegovi veliki dobroti in usmiljenju

1. O Gospod, Ti si dober in poln usmiljenja, milosten in poln največje potrpežljivosti; o Ti večni, sveti, najljubši Oče! Zato Te bom hvalil vedno, podnevi in ponoči.

2. Tudi v boleznih telesa, kadar nekaj pritiska in vleče ter trga po živcih, po mišicah in po vseh udih, da mi od bolečin pešata vid in sluh, tudi tedaj Te hočem, sveti Oče, hvaliti in slaviti, ker me skozi vse te bolečine preizkušaš, očiščuješ in zoriš za večno življenje.

3. O najsvetejši, najljubši Oče, Ti si vendar v vsem do nas in za nas le sama večna, neskončna ljubezen in nisi nas učil in nas ne učiš nič drugega kakor ljubezen, to najsvetejšo, večno ljubezen iz Tebe in v Tebi, o Ti sveti, najljubši Oče.

4. Zato Te bom vedno in vekomaj hvalil in slavil, jaz ubogi in grešni človek; kajti samo Ti si vreden, da Te hvalijo in slavijo vsi angeli in ljudje, vsa Sonca in Zemlje in vsa bitja, ki Te priznavajo za svetega Stvarnika.

5. Tebe hvali trava in drevesa so polna Tvoje slave; in gore se kadijo in dvigajo v dimu, da bi Te kar najvredneje slavile, o Bog, v Tvoji veličini in moči. In cvetlice travnikov, planin, dolin in vrtov trosijo Tebi, sveti Oče, svoje najbolj dišeče psalme po zraku.

6. In tudi ljubke ptice, zibajoč se na vejah dreves, pojo čudovite, vesele in najčistejše pesmi iz svojih pernatih grl; in vsaka njihova pesem je bogata z najslavnejšo hvalo Tebi, o sveti, najljubši Oče!

7. Da, vse, kar vidim, je polno Tvoje neskončne slave in največje veličine.

8. O sveti, najljubši Oče! Daj tudi meni, ubogemu grešniku, da Te vedno hvalim, slavim in ljubim z vso močjo duha, duše in umrljivega telesa.

9. In daj mi vedno toliko te moči, da bom z njo mogel in znal izpolnjevati Tvojo najsvetejšo voljo, iz edine moči Tvoje ljubezni v Tebi, v čast, hvalo in večno slavo Tebi, o sveti, najljubši Oče.

10. Resnično, vsak dan mislim na to in hrepenim, da bi živel le Tebi; toda kaj je vse to v primeri s tem, kar Ti dolgujem že za eno samo minuto življenja?

11. A ko potem premišlujem in si rečem: »Tudi če bi Te hvalil z vsemi najlepše

zvenečimi harfami nebeških angelov, ne bi bila moja hvala Tebi nič bližja, kot je zdaj, ko kot nerodno dete jecljam ubogo pesem k Tebi.«

12. Tedaj postanem srečen in hvalim ter slavim Tebe, sveti Oče, z vsakim svojim miselnim vzdihom, ki vstaja iz globin duha; kajti Ti, sveti Oče, si tako neizmerno dober in poln ljubezni.

Zato večno hvalo Tebi, o sveti Oče, od nas vseh. Amen.

VII. Psalm, Peti Gospodu ob prejemu duhovnega daru, ki je resnični vsakdanji kruh življenja

1. O sveti, najljubši Oče! Glej, vsak dan od Tebe prejemamo neprecenljivi sveti kruh večnega življenja, v tako obilni polnosti, kako naj se Ti zahvalimo za to, o sveti Oče, mi ubogi, temni grešniki?

2. Tvoj dar je velik, čudovito mogočen in preizjemno močan, svet in poln ljubezni ter najsvetejše svetlobe in zato poln vsega življenja iz Tebe. O sveti, najljubši Oče, kako naj se Ti zahvalimo za to, mi ubogi, bedni grešniki?

3. Kajti čeprav smo že toliko prejeli od Tebe, so naša srca vendar še vedno temna in zavistna, polna nezaupanja do Tebe, do Tvoje besede in do naših najbližjih, najzvestejših bratov, vse to iz strahu pred svetom.

4. O Ti najsvetejši Oče, kako naj se Ti zares zahvalimo, ko so naša srca še vedno tako nečista, posvetna in prepolna vsega zemeljskega čutenja in hrepenenja?

5. S takšnimi raztrganimi srci, polnimi premnoge nesnage sveta, je težko, o sveti Oče, da bi Ti hvaležno peli v duhu notranje žive resnice; saj nam prav zato manjka glavna stvar za pravo hvalo, - ponižnost.

Brez nje je hvala naših src zate gnusoba, o sveti Oče.

5. Zato preoblikuj, da, hitro, takoj preoblikuj naša grešna srca in jih popolnoma osvobodi vse nesnage starega najbolj smrtnega sveta, da bi bili končno sposobni že v tem zemeljskem življenju s čistejšimi srci in mislimi zahvaljevati se Tebi, sveti Oče, za takšne neskončne svete darove, ki jih zdaj tako nevredno v obilju prejemamo od Tebe.

6. Kajti kdo Te more hvaliti v smrti, in kdo Te v peklu more slaviti? Toda, ker so naša srca še vedno polna mnoge nesnage smrtnega sveta in zato še polna pekla, ki je v nas mogočna samoljubnost, o sveti Oče, smo še vedno v smrti, ujeti v številne zanke pekla. Kako bi bilo tedaj mogoče, da bi se Ti v resnici in živo zahvaljevali za takšne visoke svete darove?

7. Kako naj nečisti hvali Svetega za sveto? In kako naj nečeden, temni grešnik Zemlje hvali in slavi Tebe, večna Ljubezen in najčistejšo Svetlobo, s svojim najnečistejšim glasom?

8. Kajti hvaliti, slaviti in poveličevati pomeni slovesno okrasiti Tvoje božansko

bistvo na Zemlji, tako kakor ga v nebesih neprenehoma krasijo vsi angeli in najčistejši duhovi. O, kako bi mi to mogli storiti, kako bi mogli Tebe okrasiti in slaviti sredi noči naših grehov?

9. Zato, o najljubši Oče, preoblikuj, da, hitro, takoj naša srca! Osvobodi jih popolnoma vsega starega smetišča smrtnega sveta, da bi se končno že v tem zemeljskem življenju s čistimi srci in mislimi mogli zahvaljevati Tebi, sveti Oče, za tak neskončni sveti dar, ki ga zdaj še vedno tako nevredno od Tebe prejemamo.

10. Za zdaj pa, o najsvetejši Oče, ko smo še vsi povsem nevredni, da bi Ti prinesli čistejšo in bolj dostojno hvalo za Tvoj sveti dar, sprejmi v svoji milosti to naše spokorno priznanje in našo nemoč, kakor da bi to bil hvaležni dar iz naših src, tak, kakršnega Ti prinašajo le najčistejša bitja v slavi in pesmi. In če Te, sveti Oče, še ne morem hvaliti in slaviti, kakor bi bilo prav, dovoli mi, da Te vsaj ljubim z vso močjo, jaz ubogi grešnik. Tvoja sveta volja naj se zgodi vedno. Amen.

VIII. Psalm, Peti Gospodu za ozdravljenje telesnih bolezni

1. O Gospod, Ti si dober in poln potrpežljivosti, ljubezni, milosti in usmiljenja. Ozri se torej milostno name, ubogo, trpeče bitje, ki se v prahu Zemlje bolešno valja sem ter tja, Ti, ki sediš na svojem najvišjem božanskem prestolu.

2. Glej, teži me huda nadloga in dela telo nebogljeno in popolnoma nesposobno, to že tako težavno ovojnico duha, da ne morem storiti ničesar, kar bi mi bilo v pomoč za večno življenje in odrešenje.

3. Že me zapušča potrpljenje, ker se zdi, ljubi Oče, da me ne uslišiš, čeprav Te iz globin svojih stisk vsak dan kličem.

4. O, ne odlašaj, ne odlašaj, najljubši, sveti Oče, pomagaj mi, ubogemu, slabotnemu, trpečemu grešniku, kajti sicer resnično propadem v duhu in v svoji sočutni duši, če me ne rešiš kmalu iz stiske telesa.

5. Sam sem bil kriv; sam sem si povzročil bolezen telesa, ker nisem živel po svetem redu, ki si ga Ti, ljubi Oče, kot edino vodilo za življenje duha in telesa dal po Mojzesu na svetem Sinaju.

6. Da, težko sem grešil; toda zdaj ne morem več popraviti, kar sem storil, ne morem razveljaviti svojih nespametnih dejanj, ne morem od sebe odvzeti goreče, ubijajoče krivde. Zato se me usmili, Ti najljubši Oče, odvzemi mi greh in daj mi znova življenje za boljša dela, za ljubezen in red. Podeli mi zdravje telesa, meni bolnemu, meni slabotnemu, meni trpečemu črvu, ki leži v prahu pred Teboj!

7. O zdravje, ti edini, najčistejši vir življenjskih radosti, kdaj boš spet povsem moje? Kdaj boš kot balzamična, zlata kaplja kanila iz svete milosti nebeškega Očeta in prinesla ozdravljenje in moč v to moje raztrgano zemeljsko življenje?

8. Ah, ti se zadržuješ, nebeški oblak, ne prinašaš mi, z vetrovi svetosti gnan,

krepcilne, svete zdravilne kaplje balzama milosti z višav, od svetega Očeta?

9. O bolečina, o dvojna bolečina, odmakni se, odmakni se od mene! Ne muči me, ubogega, tako dolgo in tako hudo. Daj mi mir, da bom mogel moliti in prositi za olajšanje od zgoraj, od svetega, najljubšega Očeta, da bi se okrepil v veri, da mi bo On, sveti Oče, zagotovo kmalu pomagal iz stiske in tesnobe, ki ju trpim v tem raztrganem telesu!

10. O Oče, Ti sveti, najljubeznivejši Oče, usliši, usliši vendar enkrat mojo tesnobno prošnjo in ozdravi me; kajti v tem bolnem, raztrganem telesu Te ne morem ljubiti, hvaliti in slaviti, kakor bi bilo Tebi primerno in dostojno.

11. O Jezus, Ti mogočnost Tvojega imena! Saj si že mrtve obudil iz groba, izreci torej tudi meni eno samo mogočno besedo in gotovo bom ozdravel od vseh boleznih telesa, duše in duha, po Tvoji usmiljeni, mogočni besedi!

12. Če pa morda nisem več vreden Tvoje svete milosti, ne več vreden božje pomoči iz Tebe, o spomni se vendar moje grešne duše in mojega omahujočega duha! Daj mi potrpljenje v prenašanju križa, ki si mi ga milostno naložil za očiščenje mojih grehov. In tako naj se zgodi Tvoja sveta volja, o Jezus, vedno Tvoja sveta volja. Amen.

IX. Psalm, Peti Gospodu v srcu po doživeti življenjski radosti

1. O Bog, Ti vsemogočni, sveti, najljubši Oče! Kako milostljiv in poln usmiljenja si, kako dober celo do nespametnega grešnika.

2. Sredi vsega grešnega svetnega hitenja nam vendar dopuščaš doživeti mnoge čudovite radosti, da bi tudi nespametni grešnik spoznal in globoko v srcu občutil, kako si Ti dober in kako ljubeč .

3. A kje je tisti grešni okuševalec življenjskih radosti, ki bi Tebi, svetemu in ljubeznivemu Darovalcu, po prejeti radosti iz srca prinesel dostojno hvalo?

4. O ljudje, o ljudje, kako morete v sredi povzdignjenih radosti pozabiti na svetega Darovalca!

5. Ko se ob tebi sprehaja vzvišen, prijazen prijatelj, poln ljubezni; ko ti stoji ob strani razvedrila polna sestra, polna miline in veselja; ko se veseliš na prijetni poti in uživaš ob gostoljubni mizi prijatelja ter s polnimi vdihmi srkaš ljubezen prijazne sestre v svoje radostno srce.

6. Poslušaj, brat! Kako je mogoče, da bi po tako blaženi življenjski radosti pozabil na svetega, najprijaznejšega Darovalca teh nebeških darov?

7. O ti, dragi brat, pomisli, pomisli, da takšne vzvišene radosti življenja ne daje suha zemlja, temveč jih iz ljubezni v naše grešno srce blagohotno diha najljubši, najsvetejši Oče, da bi nas pripravil za višje radosti življenja.

8. Če tega ne moreš zanikati, če ti vsaka od radosti in vzhičenosti trepetajoča nit življenja govori:

9. Obstaja Bog, obstaja vsemogočni, sveti Oče, ki iz vseh zvezd, iz vseh svetlih prostorov, iz vseh sonc in vseh pasov Zemlje pošilja prijazne vetrove, da te okrepijo in naredijo sposobnega za vedno višje radosti, ti, sicer otopeli človek, ti, trdo, neuklonljivo srce.

10. O, potem se ponižno skloni k tлом in reci v srcu: »Ti, sveti, najljubši Oče! Meni, grešniku, si dal piti iz nebeške radosti!«

11. Z blaženstvom angelov si napolnil moje srce; vse zvezde nebes so zasijale v svetlejši svetlobi; vetrovi Zemlje so v sozvočju obkrožili moj vedri obraz.

12. Iz oči mile sestre si mi ubogemu grešniku dovolil gledati skozi duha njenega varuha kako milo in nežno se razodeva Tvoja ljubezen, kako iz njih sije neumrljivi duh, poln najslajše in najblažje ljubezni.

13. In kako dobro si, sveti Oče, uglasbil srce prijaznega brata! Kako se je trudil, posnemajoč angele nebes, da bi mi, ubogemu grešniku z vsem služil, s čimer bi le mogel povečati mojo radost življenja.

14. O Oče, vse to in neizrekljivo več si pripravil meni, grešniku, tako obilno in blaženo.

15. Zato sprejmi milostno tudi moj ubogi, nevreden zahvalni vzklik, kot bi bil kaj vrednega, za vse te čudovite darove; in daj, da Te bom vedno hvalil in slavil, Tebe, svetega Očeta, Tebe, najljubeznivejšega Darovalca samega. Tebi bodi hvala in čast, slava in ljubezen od mene, ubogega grešnika, na veke. Amen.

X. Psalm, Peti Gospodu ob oblačnem dnevu

1. Čeprav se dan od jutra do poznega večera kaže moten in turoben, ostaja vendar podoba, da, najčudovitejša podoba za srce, ki Te ljubi, o sveti Oče.

2. Kaj nam lahko zvestneje prikaže sedanji hudobni in varljivi čas pred telesnimi očmi, kot prav tak oblačen dan, ko se svetloba sonca le s trudom, z mukami in v neskončnih lomih prebija skozi plasti in plasti težkih oblakov, da bi nezvesti zemlji dala vsaj malo tolažbe.

3. Kdo pa ne pozna teh nešteti plasti in zaves oblakov v srcu, v duhu in v duhovnem življenju, ki povsod zatemnjujejo nebo žive vere?

4. Zato si mi, o najoblačnejši dan, drag prijatelj, dobrodošel! Kajti ti brez strahu in brez ozirov oznanjaš najčistejšo resnico majhnim in velikim, naravnost v oči, da bi končno spoznali, kakšna so njihova srca.

5. A kadar bi si hoteli med seboj pokazati, kako stojita ljubezen in vera, se nihče ne upa popolnoma razodeti v čisti resnici; vedno mora paziti in premišljati, s kom govori.

6. O časi, o časi, kako težko se je z vami bojevati! Bratje se več ne poznajo; nihče noče drugega poslušati, ker se ima vsak za več, kot je njegov brat in nihče več drugemu ne zaupa. In če bi modrejši hotel manj modremu kaj oznaniti, mora pri tem paziti na tisoč stvari; sicer v bratu najde sodnika.

7. In če se to zgodi, gorje ubogemu, modrejšemu bratu! Kajti takrat je brez pomisleka obsojen, bodisi z grozečimi besedami, bodisi celo z dejanjem.

8. Za laskave laži se podeljujejo bogate nagrade, a za najčistejšo resnico ne bi nihče plačal niti bednega solda.

9. Zato si mi, o turoben dan, tako drag; saj brez pomisleka oznanjaš najčistejšo resnico in kažeš, vsaj modrejšemu očesu, v zrcalu iz najgostejših oblakov, kako v resnici stoji ta varljivi svet.

10. O Ti, sveti, najljubši Oče! Kako naj se Ti zahvalim za to vzvišeno milost, da si mi dal spoznati v tem navidez neprijaznem dnevu tako zvestega preroka?

11. Od zdaj ne bom več nobenega temnega dne imenoval neprijaznega; saj so vendar Tvoji glasniki, ki jasno in slišno oznanjajo grešnemu svetu, kakšne rodove nosi, kako so mnogi enaki oblačnemu dnevu in kako mnogi iščejo sonce življenja, pa ga nikakor ne najdejo, ker zaradi motnosti ne morejo določiti njegovega kraja.

12. Čeprav po notranji luči že vemo, kako stoji s človeštvom na Zemlji, je vendar tak opominjajoči glasnik vedno dobrodošel; kajti v eni sekundi nam pove več, kot si lahko mi sami mukotrpno in skopo pokažemo v mnogih izgubljenih urah.

13. Zato, o najsvetejši Oče, sprejmi tudi za to mojo najiskrenejšo zahvalo. Ti si vselej najčistejša Ljubezen in vse, kar nam daješ, je dobro, tudi tak oblačen, zatemnjen dan. O, daj, naj jih bo še več na Zemlji; saj so zvesti čuvaji in učitelji ljudi, ki le v svetu vidijo lepoto. Tebi hvala, o najsvetejši Oče, tudi za oblačen dan. Amen, amen.

XI. Psalm, Peti Gospodu v duhovni bedi

1. Zatemnjen in šibak leži moj duh, in duša, obleka večnega duha, je raztrgana od bednih, ničevih skrbi sveta.

Moj duh je potr in šibak, duša, telesna obleka večnega duha, pa je raztrgana od bednih, praznih skrbi sveta.

2. O kako ubog in šibak je večni duh v meni! On, ki mora živeti vekomaj je bolan, hudo bolan, kajti meso mu je oropalo dušo, njegovo oblačilo in mu s tem vzelo tudi najnujnejšo hrano za večno življenje, ljubezen do Boga, ljubezen do najsvetejšega Očeta v nebesih.

3. O strašna beda! Duh, neumrljivi duh, vir ljubezni in podoba Boga v meni, je ovenel, skoraj postal čisto brez življenja. Kako velika je revščina v meni!

4. Ne slišim več besed, živih besed večnega življenja; kakor prazeni zunanji šumi

drsiljo mimo mojih, zaradi posvetnih stvari omrtvičenih ušes. Harmonije, ki so mi nekoč orosile oči s solzami in mi srce napolnile s svetim veseljem, slišim zdaj le kot vsakdanje blebetanje.

5. Solza revščine, vroča, goreča solza trpečega, prosečega brata, to svetišče Boga v bratovem očesu, me ne gane več. S hladnim, brezčutnim srcem mu v skrajni sili dodam le skopo, odmerjeno miloščino.

6. Tudi iskren pogled ljubezni, ki mi ga pošilja morda še tako mila sestra, me ne gane več; kajti mrtva, popolnoma mrtva je najnotranjša struna mojega srca.

7. In nešteta čudesa vsakdanjega dneva, ki prihajajo iz Tebe, ljubi, sveti Oče, grede mimo mojega oslepelega duha, ne da bi jih opazil. Najčudovitejši sončni vzhod mi je kakor slepeče tavanje noči.

8. Tudi strašno šumenje smrti, vsakdanje umiranje bratov, žalni zvonovi, pesmi ob krstah in grobovih, vse to mi je postalo navadna, prazna predstava, ki ne zbudi v meni ne odobravanja ne graje, ker je moj duh osiromašen in otopen.

9. O ti grozna velikost duhovne bede v meni! Kdaj, o kdaj te bom premagal? Kdaj bom spet zaživel polno življenje ljubezni v sebi?

10. O Jezus moj, večni, vsemogočni Učenik življenja, sveti in najljubeznivejši Oče! Usmili se me vendar in v ljubezni prebudi v meni duha, ki se že nagiba v smrt, da bi zopet začutil obilno življenje v sebi!

11. O Jezus moj, moj sveti Oče! Prebudi me popolnoma v življenje duha, ki je potonil v največjo bedo in slabost in daj, da Te spet najdem, o Ti, sveti Oče!

12. Kajti v takšni bedi ni se mogoče dvigniti k Tebi in Ti edinemu dati čast in hvalo; kajti nemi, skoraj mrtvi duh je za to povsem nezmožen. Zato preoblikuj moje nečisto srce in spomni se tudi vsakdanjega kruha za večno življenje, da bom vstal z novimi silami in Te, sveti Oče, mogel hvaliti in slaviti z neumrljivim jezikom v ustih ponovno rojenega duha. Tvoja sveta volja naj se vedno, večno zgodi.

13. Amen.

XII. Psalm, Peti Gospodu, kadar babilonske spletke stiskajo svobodni duh

1. O Gospod, ozri se vendar dol na temačno prevarantstvo, na kričanje, na preklinjanje ljudi! Glej, kako se služabniki in hlapci Baala vneto trudijo pretepati in žgati človeštvo, ubogo, slabotno človeštvo, v železni noči zablod.

2. O glej, Oče, Ti večna, neskončna Ljubezen in Usmiljenje! Tvoje ime, Tvoje najsvetejše ime teptajo z nogami; prodajajo prazne molitve in celo za bolne pse darujejo daritve za najnižje plačilo!

3. O Ti, najsvetejši Oče, ali lahko še vedno potrpežljivo gledaš takšne stvari? Elijá, veliki prerok, je moral некоč pomoriti vse temne, hudobne Baalove služabnike in duhovnike; in zdaj jih Ti pustiš prosto delati vse tiste grešne zločine, ki jih je некоč zagrešilo veliko mesto Babilon!
4. Zakaj, o zakaj mora tako biti? Si mar Ti postavil človeštvo na to temno zemljo, da bi človek človeka varal in pogubljal? Da bi brat brata sodil in preklinjal? Je to mar ljubezen do bližnjega, ljubezen brata do brata, da naj Baalov služabnik obsoja vse, ki mu ne sledijo, na večno pogubo v pekel?!
5. Ne, ne, to Ti nikdar ne moreš hoteti, Ti večni, sveti Oče! Za to Ti, večna Ljubezen, nisi krvavel na križu; za to nisi v smrtnem boju prosil Vsemogočnost v Sebi za milost in odpuščanje tistim, ki so Te križali, da bi zdaj nek „duhovni brat“ v Tvojem najsvetejšem imenu mogel v tisočih množicah svoje brate obsoditi na peklensko smrt!
6. In le zato jih obsoja, ker mu nočejo priznati božanske časti, tako da bi brez pomisleka verjeli v njegove lastne človeške izmišljije, ki jih je vzal iz temne komore slepila, da bi si s tem pridobil zemeljske koristi.
7. O Oče, sveti Oče, stori vendar konec prevari, temu dolgotrajnemu boju brata proti bratu! Naj enkrat skozi vse Tvoj dihne sveti Duh, naj ogenj Tvoje ljubezni prežari srca, in razsvetli temne brate, da bi spoznali, da jih nisi poklical za krvave sodnike, temveč za nežne, ljubeče vodnike bratov k Tebi, ljubi Oče!
8. O, naj ne bo zaman moje vpitje in klicanje k Tebi, ljubi, sveti Oče! Razsvetli in ogrej srca bratov med seboj, poruši do temeljev sedeže in prestole, s katerih so bratje brate obsojali na smrt v peklu.
9. Naj postane Tvoja večna Ljubezen in Usmiljenje edina sodnica v vsakem človeškem srcu, v vsakem bratu, v vsakem človeku.
10. O dovoli, da vneti služabniki Baala vstanejo kot služabniki Ljubezni in odstranijo z njihovih oči grozno zagrinjalo lastne slepote; daj, da enkrat uzrejo sveto, svobodno luč Tvoje božanske Ljubezni, Tvoje Milosti in Usmiljenja, da bi prenehali preklinjati in začeli blagoslavlјati vse ljudi in brate na Zemlji!
11. Usliši, o najljubeznivejši Oče, moj klic in moje vpitje! Osvobodi nas vezi pekla, ki že tako dolgo dušijo zemljo! Tvoja sveta volja naj se zgodi, vedno, povsod, večno. Amen.

XIII. Psalm, Peti Gospodu ob večeru dneva

1. Potonilo, potonilo je veličastno sonce, potonilo v globine morja; pod vse zvijačne valove in vrtince se je skrila svetleča mati dneva.

2. Skrbna nosilka tolikih otrok, blagoslavlja, čeprav že skrita, najbolj razuzdane otroke temne zemlje s svojimi čudovitimi žarki večernega mraka, še dolgo potem, ko se je potopila v strašljive globine.
3. Še dolgo potem še traja blagoslov matere dneva; mirni oblaki v zlatem svitu večera radostno trosijo obilne darove svetlega blagoslova te veličastne matere v temne doline Zemlje.
4. Le malo otrok na Zemlji to opazi in spoštuje, kako se to dogaja, kako je sveti Oče poln ljubezni tako lepo in dobro ustvaril stvari, da naj bi poleg koristi tudi osveževale in blagoslavljele ljudi.
5. Kdor želi biti pozoren na sijoč blagoslov zahajajočega sonca, kako bi lahko bilo njegovo srce napolnjeno z najslajšim nebeškim užitkom; s sveto ljubeznijo do Boga bi bilo njegovo srce napolnjeno. Toda nihče ne želi spoštovati svetega reda Svetega, najljubšega Očeta in Odrešenika človeštva.
6. Zato je potonilo, potonilo tudi sonce življenja v strašne globine morja, v zvijačne valove, vrtince in brzice temnih časov; kajti nihče več ne pazi, zaradi preobilnih zemeljskih skrbi, kaj ponujajo še zadnji sveti žarki potonelega sonca življenja.
7. Zato, poslušajte, bratje in sestre, vi, ki še čutite v svojih srcih zadnje žarke večera, spomnite se vsi tistega svetega večera, ko je Oče hodil z dvema bratoma proti Emavsu, in ju je končno blagoslovil, ko je z njima lomil kruh.
8. O, spominjajte se, spominjajte, vi bratje in sestre, vsakega večera! Spomnite se tistega svetega večera in kličite z dvema žalostnima popotnikoma proti Emavsu: »O, ostani, ostani pri nas, Ti sveti Oče! Glej, že zelo se je stemnilo v naših srcih.«
9. In tedaj vas bo sveti Oče blagoslovil in rekel: »O otročiči, mirni bodite in ne bojte se; kajti Jaz ostajam pri vas do konca sveta.« In ko pride tisti dan, zadnji dan zemeljskega življenja, vas bo sveti Oče obudil v večno življenje v Sebi.
- 10 O, torej pazite, bratje in sestre, na večer, da, pazimo vsi na to čudovito podobo potonelega sonca, da bi nam nekoč v naročju svetega Očeta v nebesih vzšlo novo, večno jutro večne svetlobe in življenja. O sveti Oče, posvečeno bodi Tvoje ime; Tvoja sveta volja, Tvoja sveta volja naj se zgodi vedno, povsod in vekomaj. Amen.

XIV. Psalm, Peti Gospodu ob razmišljanju o vedno večji in večji poplavi greha noči in vsega gnusnega lažnega v njej.

(Glede na 93. psalm, 4. vrstica Davida.)

1. Valovi morja so veliki in sivkasti, bučijo; toda Gospod je še večji tam v višavah!
2. Močne nevihte švigajo in divjajo že blizu mojega poduhovljenega ušesa; toda bližje ušesu kot vse nočne nevihte odmeva trobenta nebes, svetla, jasna, da oznani Zemlji in ljudem resničen, večni mir.
3. Države, narodi in sile sveta kričijo, pišejo in računajo, gore se tu in tam že silovito tresejo od strahu pred pričakovanjem stvari, ki naj bi kmalu prišle;
4. A na nebu kliče, piše in šteje Nekdo, ki je mogočen nad vsemi, večji od držav, ljudstev in oblasti Zemlje: »Čas je minil; prihajam Jaz, mogočen Sodnik, da te, umazana in najtemnejša Zemlja, izročim plačilu v brezno, z vsem tvojim mogočnim potomstvom.«
5. O, glas je močnejši, silnejši in vsemogočnejši od vsega tega zemeljskega hrupa in bučanja, vsega kričanja, pisanja, računanja in drvenja morij, viharjev, držav, narodov in vzvišenih mož Zemlje!
6. O, tragaj in uničuj, zahrbtni, mogočno deroči tok, svoje bregove, in uniči božanska semena na polju Božje Besede v peščici človeških src. O, postani morje, utopi gore in nato visoko nad vse nebeške oblake poženi svoje besneče, življenja dušeče valove.
7. A nikoli ne boš dosegel čudovitih zvezd, katerih neskončni ogenj tam plameni v večnem neskončnem prostoru, zvesto čakajoč na najmanjši znak Enega zgoraj, da se nato kot najhitrejša misel v trenutku spustijo na tebe, najgrozljivejše bivališče grozot, in hitreje, kot kapljica izpari na razbeljenem železu, te za vedno uničijo.
8. O ljudje, o bratje, kako še verjamete lažem in prevaram, tej kurtizani, ki vas je tako pogosto zaslepila in hudo prevarala?
9. Kako si drznete pečat božanske resnice vtisniti v najočitnejšo norost? Oh, opazujte in pazite na misli in dejanja te kurtizane, ki v nočeh tava po ulicah in trgih sveta, da bi ulovila še koga, da se skupaj z njo zblodita in ji na koncu plača za večno sramoto, ki mu jo je tako gnusno zagrešila.
10. Oh, opazujte in spoznajte to! In v trenutku boste jasno videli, katerega duha poln je nauk, ki iz najbolj sramotnega poželenja po oblasti in pohlepa, najdrznejše in grozljivo vleče Božansko, Sveto, Resnično in Dobro v najtemnejša, najbolj blatna tla in najsramotneje prodaja pekel za nebo.
11. O Gospod! Ti, mogočni Prijatelj plemenitih duhov in ljudi, odpihni, odpihni vendar te zlobne prevarante in morilce človeštva na Zemlji!
12. Naj nas nikoli več ne ujame zmaj pekla, naj ga čim prej zaduši v blatu smrti, da nas ne bo več mučil in še naprej in še dlje s peklenškimi kremplji lovil otroke Zemlje. Oče, najljubeznivejši sveti Oče, usliši te žalostne krike in ne dopusti, da bi te zaman klicali: Oče! Ne vodi nas več v skušnjava, ampak nas enkrat za vselej

očisti največjega zla! Naj se Tvoja sveta volja izpolni za vedno. Amen.

XV. Psalm, Peti Gospodu ob dnevu preizkušnje

1. O Gospod! Kakor si mi Ti sam v svoji modrosti dal moje bitje in ga edinstveno oblikoval, tako me tudi učiš, vodiš in usmerjaš po Tvoji najsvetejši in najmodrejši volji, da bi hodil po poti pravičnih.
2. Kako dragocena in hvalevredna je hoja po taki poti, ki jo Ti, Oče, Ti najsvetejši Oče, kot Stvarnik in Gospod vsega življenja sam kažeš svojim stvaritvam, da bi na njej, polni božanske svetlobe in življenja, kot slabotna bitja iz Tebe, o najsvetejši Oče, srečno dosegli večno življenje v popolni svobodi duha.
3. Kakor si Ti, o najsvetejši Oče in Stvarnik angelov in ljudi, na tej minljivi Zemlji ustvaril nešteto cvetic, trav, dreves in grmov, da se nobeno drugemu ne prilega ne v barvi, ne v podobi, ne v vonju, ne v okusu, a vendar sleherno popolnoma izpolnjuje sveti namen, ki si mu ga določil.
4. Tako boš tudi nam, o najsvetejši Oče, ljudem, ki na tej omahljivi, nemirni Zemlji, iz smrti v smrt hodimo kot Tvoji odrešenci, žalostni in vendar upajoči, dopustil doseči in izpolniti sveti večni cilj, ki si nam ga sam postavil in razodel.
5. Kajti resnično, kakor vidim in vedno znova izkušam, ni življenje človeka enako drugemu. Skoraj vsak ravna in hodi, kakor bi imel svojega lastnega Stvarnika in Boga, kateremu sledi po njegovih tihih notranjih navdihih.
6. A Zemlja in vsa Tvoja božanka stvaritev mi kliče: »O ti nespametni iskalec in raziskovalec v rečeh, ki jih je Bog uredil še preden je v brezmejnem prostoru zasijalo eno izmed neštetihih sonc, poglej, še na enem samem drevesu ni dveh listov, ki bi si bila v vsem enaka! Kako bi tedaj hotel imeti človeštvo, ustvarjeno v popolni svobodi, a v enaki podobi?«
7. Ko tako prislunem glasovom vseh zemeljskih stvaritev, ki mi zvene kakor neskončno številni zbor v čudovitem hvalospевu Večnega, vedno ustvarjajočega Očeta, svetega, tisočkrat svetega, me napolni najsrečnejša radost in kot duh, že osvobojen groba, se pridružim velikemu harmoničnemu akordu vse neskončne stvaritve in pojem:
8. »O sveti, večni, najmodrejši, najljubši Oče! Kako dober, da, kako neizmerno dober moraš biti, da meni, ki sem še vedno smrtnik na tej minljivi Zemlji, tako jasno kažeš, kako neskončno veliko poti, polnih svetlobe in večne resnice, si ustvaril, da mi, ki smo še začetniki in šibki učenci življenja, ne bi mogli nikoli zaiti s poti, ki vodi k Tebi, o najsvetejši Oče!«
9. Tebe hvalijo angeli, sonca in svetovi in vse sile nebes in stvarstva, ker si Ti njihov edini Gospod, njihov edini Bog!
10. O dovoli, o najsvetejši Oče, tudi meni, čeprav le kot neznatnemu črvu v prahu

pred Teboj, da Te hvalim in slavim, ker si me ustvaril po Tvojem najsvetejšem redu, v slavo in čast Tvojemu neskončnemu veličastvu.

11. Kajti kaj bi Ti mogel dati, o Oče v nebesih, saj je vse, kar imam in kar sem, Tvoje; a hvaliti in slaviti Te, o najsvetejši Oče, z dejanji, z govorom in s hojo v svetem redu, ki si mi ga dal, to zmorem in to moram, kajti ta sveti red v meni je prav tista božanska svoboda večnega, neumrljivega duha, ki si mi ga Ti podaril iz Sebe, da bi po njem v Tebi mogel spoznati večnega, svetega Očeta.

12. Spoznal in našel sem Te, o sveti Oče, in spoznal sem in našel sveti red večne ljubezni v svojem neumrljivem duhu, ki si mi ga Ti dal iz Sebe, pa naj bo še tako drugačen od duha drugih ljudi in bratov.

13. Zato Te bom, o sveti Oče, kakor sem Te spoznal, na meni določeni poti, v duhu reda, ki si mi ga dal, vedno hvalil in slavil. In tako bodi, o Oče, poln dobrote, ljubezni in modrosti, v duhu in resnici, vekomaj slavljeno in poveličevano Tvoje sveto ime. Amen.

XVI. Psalm, Peti Gospodu ob opazovanju veličastne narave na gori, v prostranem, neskončnem Božjem prostoru.

1. Kakor majhen črv, ki pregleduje prah ničnosti in s težavo, v počasnem vzpenjanju, leze po trnatem stebelu osata, tako sem se tudi jaz, grešni popotnik, z naporom povzpел po mogočnem deblu in vrhovih tistih velikih rastlin zemlje, ki ne trajajo le kot enodnevna mušica od danes do jutri, marveč so kljubovali tisočem in tisočem let.

2. Človek te mogočne rastline Zemlje imenuje »gore«; jaz pa imenujem vse, kar je iz Božje roke izšlo, le rastlina. Kajti mi sami, kot najsvobodnejša živa bitja, nismo nič drugega kakor rastline in trte v Gospodovem vinogradu, na polju, kjer je On kot pšenico posejal seme večnega življenja v nas.

3. Tako so tudi sonca in svetovi in gore le rastline, za katere je On posejal močno seme skozi vse brezmejne prostore.

4. In po istem božanskem redu je skrbel tudi na že zrelejših svetovih ter je v ognjene globine Zemlje najprej položil mogočno seme gorečega ognja, iz katerega so v dolgih dobah, ob silovitih viharjih, gore vzrasle iz zadimljenih tal Zemlje.

5. Verjetno je bilo pri nastanku velikanov na tej zdaj vse bolj mirni Zemlji, na kateri živimo, nekaj, kar ni mogoče opisati, o čemer raziskovalni duh ni nikoli sanjal.

6. Toda velikost in majhnost pri ustvarjanju stvari po našem človeškem umu, je v očeh velikega Stvarnika eno in isto; kajti Njemu je enako ustvariti seme za sonce in svetove, kakor tisto, iz katerega nastajajo milijarde najmanjših bitij v eni kapljici rose.

7. In tako stojim tukaj na vrhu ene od najstarejših rastlin na Zemlji in si ob širokem pogledu na številne, okoli mene rastoče rastline, ki segajo vse do neba, živo predstavljam njihovo ognjeno moč
8. In ko se v duhu tako globoko izgubim v prvobitnih prizorih nastajanja velikih rastlin in ko vse okoli mojega poslušajočega ušesa postane tako tiho, o, takrat se v duhu sesujem in molim:
9. »O Oče! Ti veliki, Ti sveti Oče! Posvečeno bodi Tvoje sveto ime! Kajti Ti si tisti, ki si te mogočne gore, prve rastline Zemlje, iz svojega mogočnega semena, polnega ognja, po svoji vsemogočni volji dal vzkliti poslušni, drhteči Zemlji.
10. O, položi tudi v to mojo nemočno bit tako močno seme ognja Tvoje žive večne Ljubezni, da bi iz mene, četudi po mnogih viharjih življenja zrasli taki trdni in večni sadovi, kakor te gore, ki svoje svete vrhove raztezajo k Tebi kot mogočni pričevalci Tvoje neskončne moči, ljubezni, modrosti in silnosti.«
11. O Oče! Kako veličastna in velika so Tvoja dela, in kako blažen je duh, ki jih v spoštovanju opazuje!
12. O, naj bom torej vedno pozoren, z vsemi svojimi čutili, kajti Tvoja sveta dela so vredna, da jih spoštujemo v vsakem trenutku in se iz njih v najslajšem veselju učimo, da te, najsvetejši Oče, vedno bolj in vedno globlje spoznavamo!
13. Tebe hvalijo angeli, sonca in svetovi, gore in vsa Tvoja stvarstva; o dovôli tedaj tudi temu mojemu skromnemu hvalospevu, da se pridruži hvali gore, na kateri zdaj molèč stojim in da skupaj z njo dvigne svoj glas k Tebi, o sveti Oče! Tebi edinemu, vekomaj čast, hvala in slava! Amen.

XVII. Psalm, Peti Gospodu ob jutru dneva

1. Zvezde na nebu še vedno slovesno žarijo, večer je še vedno obdan z nočno temo, ki prekriva sever in jug; toda ko obrnem pogled proti jutru, se mi dvigne hrepenenje v prsih in pljuča globoko vdihujejo zrak, ki ga prinaša prihajajoči dan.
2. O, kako dobro in lahko mi postane pri srcu, ko oko prične vpijati prve, najnežnejše žarke rojevajočega se dne!
3. V takšni uri zgodnjega jutra pomislim: O ljudje, o bratje, ki vas še drži v ujetništvu nadležni brat smrti, grešni spanec, vstánite, vstánite! Da bi zrlí svete prizore jutra, ko vse hiti njemu naproti, oblački se z vidnim veseljem pomikajo proti slavnemu jutru.
4. Ptice, te vesele pevke, razpenjajo svoje peruti in dvigajo prsi, da pozdravijo dan, ki se bliža in da hvalijo svetega Očeta svetlobe, ki ga sicer ne poznajo, kakor ga človek pozna, a njih sveta slutnja jim ne dajo počitka, čutijo ljubezen, sveto ljubezen Stvarnika in jo slavijo v neizrekljivem veselju.
5. Cvetice iz vrtov, polj in travnikov se dvignejo in iz svojih nežnih cvetnih kelihov,

v nešteti prosojnih oblačkih razširjajo dišeče daritve zahvale in hvaležnosti do zvezd, ki še vedno kot odhajajoči prijatelji z vedno svetlejšega neba blagoslavljajo Zemljo, in jo tu in tam še pogledajo.

6. Samo človek, človek še more spati in sanjati o smrti, medtem, ko brezštevne čete stvarstva z najblažjimi prsmi hite naproti tekočim tokovom jutra življenja.

7. Oblački, rože, nešteta vojska živali in živalic, vsi vstajajo, prebujeni od prvega žarka zlate zore, ne vedoč od kod in kam, le da bi slavili in hvalili z vso svojo močjo Stvarnika, svetega Očeta, ki ga slutijo, a ne spoznajo.

8. Ljudje pa, otroci svetega Očeta, obdarjeni z najvišjo milostjo življenja, z darom nesmrtnega duha, ti ne želijo z radostjo pričakati svetega Očeta ob novem dnevu, ne želijo hvaliti in slaviti svetega, najljubšega Darovalca večnega življenja!

9. O, sramujte se, otroci! Spanec vam je ljubši, brat smrti, kakor vsi čudoviti, od jutra prihajajoči tokovi življenja, ki jih dan prinaša!

10. Prebudite se, prebudite se. O vsi bratje, prebudite se! In radujte se jutra, ki končno prihaja, jutra svetega dne, v luči večnega sonca iz Boga! O, ne obračajte se več v postelji sebičnosti v smrtni spanec; poslušajte šumenje tokov življenja iz zlatih jutranjih ur! Oče, sveti Oče sam prihaja v sončni obleki, v oblakih neba, v najsvetejši ljubezni k nam! - Zato zbudite se, bratje in sestre!

11. Poslušajte, bratje in sestre, Oče prihaja! Sam Sveti, najljubši Oče prihaja k nam, v tem tako dolgo pričakovanem jutru dan; zato prebudite se, prebudite se iz dolge smrtne noči in sprejmite večno življenje na jutro prihajajočega svetega dneva v Bogu; sicer vas bo v spanju dosegel brat, večna smrt! O Ti, sveti Oče, Ti večno Sonce življenja prebudi, prebudi enkrat speče brate in dovoli, da zajamejo življenje iz svetega toka večnega jutra Tvoje Ljubezni, o sveti Oče! Naj se zgodi Tvoja sveta volja!!!

XVIII. Psalm, Peti Gospodu ob vsakem času, kot Očetu ljudi

1. O sveti Oče, v Jezusu, Gospodu in Stvarniku svetov, sonc, ljudi in angelov! Tebe hvali moja duša, Tebe ljubi in poveljuje moj duh, in moje srce je napolnjeno z najžarnejšo hrepenenjsko ljubeznijo do Tebe, o Ti, sveti, najljubši Oče!

2. Tebe hvalijo in slavijo brezštevne vojske bitij brez konca in vso večnost - od najjognejšega keruba navzdol do komaj vidne pršice, kateri je že list mahu kakor svet, da, kakor čudovito velika svetloba stvarstva.

3. O dovoli, najsvetejši Oče, da Te hvalim in slavim tudi jaz, največji grešnik pred Teboj! Prav živo dobro vem in čutim, kako brezvreden je pred Teboj, o sveti Oče, človek, ki je umazan in poln smrti. Pa vendar si ne morem pomagati, ko moje

grešno srce sili, da Te objame, kakor da bi bilo brez greha pred Teboj, o sveti Oče; zakaj Ti si vendar večna, najčistejša Ljubezen sama!

4. O zato boš gotovo milostno pogledal na globoko žalostna srca grešnikov, kadar se ti k Tebi obrnejo v ljubezni, in Te hvalijo ter slavijo, sveti Oče, v vsej ponižnosti in skrušenosti duha!

5. O najljubši Oče, poglej z usmiljenjem na nas uboge grešnike in usmili se nas! Ne glej na grehe, ki smo jih storili v naši slabosti; odpusti nam dolge in sprejmi darove naših src, da Te hvalimo in slavimo, sveti Oče, za to Tvojo brezmejno milost!

6. Čuj, o sveti Oče! Tolikokrat sem že grešil pred Teboj, a nikdar nisem čutil globljega kesanja nad storjenim grehom, kakor ravno tedaj, ko sem pred Teboj grešil.

7. O Oče! Kako je bilo to mogoče? Prav tedaj, ko sem se s svojim grehom nezvesto oddaljil od Tebe, je bilo moje srce, kot redkokdaj, prežeto z najglobljim kesanjem, in želelo se je razpočiti od ljubezni do Tebe!

8. O čudo čudes! Kako se more grešno srce sploh še približati Tebi, o sveti Oče? Kako bi mogel v tej moji telesni peklenki temi jokati solze kesanja in ljubezni?

9. O poslušaj! Poslušaj, moje grešno srce, sveti glas Očeta, svetega in najlubšega Očeta, ki te kliče in v tebi, in njegove svete besede so takšne; da, samo On govori tako kot večna, najčistejša ljubezen:

10. »O dete Moje! Jaz iščem le to, kar je izgubljeno, in dvigujem znova tistega, ki je padel; zato grehu kmalu sledi kesanje in hrepeneča ljubezen do Mene.

11. A kdor je tako po Moji roki rešen, naj tudi ostane trdno v tej ljubezni, ki hrepeni po Meni, in naj se nikdar več ne pusti zapeljati od minljivega sveta, ki nič ne velja!

12. Sicer bi se lahko zgodilo, da bi padel še globlje, da, najgloblje v pekel večne smrti, kjer ga ne bi več moglo doseči kesanje niti hrepeneča ljubezen, Moja najzvestejša roka, da bi ga dvignila nazaj v Meni, v večno življenje! To dojem in živi ter deluj po tem vso večnost! Amen.«

XIX. Psalm, Peti hvalnice Gospodu

1. Prebudi se, prebudi, moj še vedno speči duh, o hitro se prebudi; kajti prišel je, da, prišel je veličastni dan, sveti dan počitka Gospodovega, svetega in najljubeznivejšega Očeta ljudi.

2. Sveti dan je še vedno isti, tisti sedmi, ki si ga je Gospod sam izvolil; le ljudje so, kakor sami sebe, tako tudi dneve preobrnilí.

3. Sveti dan je postal plen služenskega dela, in tisti med dnevi, ki ga je Bog sam najbolj določil za delo na Zemlji, saj je takrat na ta dan očitno delal sam, se je spremenil v dan počitka.

4. Toda to naj te nikdar ne zmede, moj neumrljivi duh; zate naj ostane red, sveti red, tako, kakor ga je Gospod postavil od vekomaj. Kajti Gospod se ne spreminja, kakor ljudje; On vé, zakaj je dneve od vekomaj tako uredil.

5. Zatorej, prebudi se moj duh, k sladkemu opraviću, da v sveti tihoti slaviš in hvališ svetega, najljubšega Očeta iz vse svoje moči; kajti On je tako dober in neizmerno usmiljen do vsem Svojih otrok. Zato naj bo hvaljen in slavljen od tebe, moj duh!

6. Jaz, uboga duša, čutim zdaj to milo spodbudo in zato kličem k prebujenju tebe, moj neumrljivi duh!

7. O moje najnotranjše življenje, ti ljubezen iz Boga, ti se prebujáš v meni! O, kako svetlo žari tvoje oko, polno slave, tja v brezkončne globine večnega življenja! Nisem več jaz, temveč Ti si zdaj vse v meni, zato hvalim z nesmrtnim jezikom svetega Očeta, ki nas je združil in nam dal večno življenje v Njem!

8. Da, jaz duh, sem se prebudil; zahvala tebi, moja zvesto skrbna neumrljiva duša, da si me prebudila k opraviću hvale in slave na dan svetega počitka, na večni, sveti dan Gospodov!

Hočem Ga hvaliti iz vse moči in večno ljubiti ter slaviti svetega Očeta v tebi, moja duša!

9. O moj sveti, najljubši Oče, Ti večni Stvarnik svetov, ljudi, duhov in angelov ter vseh neskončnih nebes! Tebe hvali in slavi že drobna pršica, ki šteje le nekaj minut svojega bežnega življenja!

10. Tebe hvali in slavi črviček v prahu, in brezšteviline jate poskočnih ptičev režejo modrikasti zrak, Tebi, o sveti Oče, v pesmi hvale!

11. Da, vse, kar diha in živi, Ti, o sveti in najljubši Oče, v neizrekljivi radosti božanskega življenja daruje praznično daritev najpristnejše zahvale v svoji vrsti.

12. Samo človek, neumrljivi človek, more spati in počivati, ko se vsa bitja borijo, kdo bo prvi v hvali Tebe, najdobrotljivejšega Darovalca žive in sladke hrane, Tebe, mogočnega Stvarnika, Tebe, večnega in neskončnega Boga!

13. O, torej bodi ljubljén, hvaljen in slavljen od mene, neumrljivega duha, na ta sveti dan Zemlje, na dan počitka, zdaj, vselej in vekomaj! Kajti Ti, o sveti Oče, si tako dober in neizmerno milosten do mene!

14. O, najvišja čast bodi Tebi kot Očetu v Sinu in v Tvojem presvetem Duhu, ker si me ustvaril, odrešil in posvetil za večno življenje, tako milostno po Svoji neskončni dobrotljivosti, usmiljenju in večni Ljubezni! Da, večna hvala in večno slava naj Ti bo, sveti Oče, od mene, grešnega duha. - Naj se tvoja sveta volja vedno izpolnjuje v večnosti, amen; naj bo tvoje ime posvečeno v nas v večnosti. Amen.

XX. Psalm, Peti Gospodu ob sklepu leta

1. Dokončala je zopet Zemlja v naglem teku svoj krog okoli sijoče matere dni.
2. Dolga je pot, in velikanski krog je tisti, ki ga prehodi Zemlja, ta krožeča mati tolikih bitij in oblik, v tristo petinšestdesetih dneh.
3. Človek bi moral tisoče let hodil z najhitrejšim korakom, da bi enkrat dokončal pot, ki jo Zemlja opravi v letu enem.
4. A naj bo, kakršna koli že dolžina časa take poti in naj se razteza pot njenega kroga še tako daleč, gotov in zanesljiv ostaja sklep, da je namreč vsaki poti določen končni cilj.
5. Tako je to Gospod uredil iz najvišje modrosti, vsemogočni Stvarnik angelov in ljudi, sonc in svetov; vse kroži, se giblje in deluje v danih sferah. A vsemu temu kroženju, delovanju in bitju je zvesto in najmodreje določen cilj, tukaj večni in tam minljiv.
6. Iz ničnega drobnega središča začne Zemlja svoje kroženja, pot daljno - in jo konča vsakič znova istega dne, ko začela jo je.
7. Tako tudi človek na Zemlji, v prahu, začenja delovanja svoj krog, in ga nato spet v prah končuje. Svetovi in sonca minejo, ko v brezkončnem prostoru dopolnijo svoje največje kroge, in postanejo znova le prah, nični dih, komaj viden dih večnosti. In ljudje, mogočni in prevzetni, postanejo hrana črvom, ti pa naposled spet v jed ničnega prahu.
8. In kdo bi to mogel zanikati, rekoč: „Ni tako!“, ko pa neprestana izkušnja uči, da vse iz prahu izhaja in se v prah zopet vrača.
9. In vendar se človek, ta slepi prebivalec prahu, v svoji ošabnosti povzdiguje, kakor da bi bival v večnem središču vsevedne, vsevladajoče Božje moči.
10. O ti, ubogi prebivalec prahu, spomni se ob koncu poti Zemlje, ob koncu leta, kako vse v prahu sveta zaključi svojo pot na istem ničnem mestu, kjer se je tvoj sijajni let začel - in spoznal boš tedaj svoje nespametno prizadevanje in svoje jalovo hitenje v prahu, kot prah, ki hiti za prahom.
11. Kako nespameten bi bil tisti, ki bi hotel ostati v majhnem, zibajočem se čolniču, ko bi dosegel obalo, in bi hotel tam začeti vladati, kakor kak bajeslovni bog nad penami in valovi morja!
12. Ali je s teboj, moj prevzetni, mogočni brat, kaj drugače? O, nikakor ne! Ti si le bedak, slep nad slepimi, zato ne moreš spoznati gole resnice in nikdar doumeti, da je ta nestanovitni svet nič drugega kot zibajoč se čolniček, ki te, prahu podobnega brata, lahko ponese bodisi do obale življenja in prav tako na prašno, mehko obalo smrti, iz katere ne boš več zlahka vstal.
13. O, zato stori vendar enkrat konec temu prahu tvojega beganja in lovljenja! Pomni, da le Eden nad prahom svetov živi svoboden in gospoduje in Ta je tisti, ki nas je iz prahu ustvaril, da bi v njem okusili nemoč prahu, da bi tako vedno močneje stremeli k Njemu in s svojimi nogami poteptali nični prah!
14. In ko to spoznaš, ne bo ti večni tek let in časov več noben sprememba, kajti v

duhu in resnici boš povzdignjen nad dimne razvaline minljivih časov in boš govoril: »V zibajočem se čolniču sem dosegel obalo življenja in našel sem svetega Očeta, polnega ljubezni in usmiljenja! « Zatorej, bratje, posnemajte me; kajti slavno je prebivati v naročju Očeta!

XXI. Psalm, Peti Gospodu v mnogoteri stiski

1. Valovijo in vihrajo časi, in bratje si pripravljajo orožje, drug proti drugemu za krvavi boj.
2. Devica je postala v srcu nezvesta; ne ljubiti, temveč zmagovati hoče in nato zaničuje vsa srca, ki jih je mogoče zlahka premagati v ženskih prsih, ki so postala moška.
3. In če je med mnogimi moškimi labodi vendarle naletela na resnično moško srce, ki se ni pustilo zavesti lažnemu pogledu kače v nezvestem srcu device;
4. Tedaj joka bridke solze, ne iz kesanja, temveč le zaradi neuspelo dobljene zmage, ker se njena moč ni razširila čez vsa srca mož, kakor je želela.
5. O časi, o ljudje in nravi! Žena hoče le s srcem moža se igrati.
6. Moški z žensko le preživlja čutne ure; le sebe lahko ljubi v srcu ženske in se kot prašiči vkopava v njeno nežno valovito meso.
7. Vladar ni več brat med brati, da bi jih vodil in razsvetljeval; postal je le gospod vsem bratom, edini, ki si lasti pravico do vsega.
8. Prevzeten vladar z mečem, sam sebi sodnik nad blagom, nad življenjem in smrtjo svojih trpečih bratov.
9. Bogatin, zakonsko pooblaščen prevarant, uživa ugled, hvalo in čast, in ubogi ga za pičlo plačilo še nosijo na svojih rokah.
10. Ubožca pa bogatin vedno gleda z zaničljivim, posmehljivim očesom in ga kot nadležno zalego skozi vrata izžene. O sveti Oče v nebesih, kako dolgo bo to še trajalo?
11. Kdaj bodo gore podobne dolinam? Kdaj se bosta Kajn in Abel poljubila?
12. Kdaj se bo devica vrnila k svoji preprosti, svetemu dostojanstvu angela v ženski podobi, da bi plemenito razveselila že dolgo žalujoče srce moža?
13. In kdaj bodo prenehale želje častilepnih vladarjev, železni jarem bratov, verige sužnjev in druge muke brezštevne?
14. Kdaj bo tisti, ki sedi na prestolu, brat med brati postal? Kdaj jih bo učil, vodil in peljal kot nadangel po modrih zakonih do Tebe, o sveti Oče vseh ljudi na Zemlji?
15. In kdaj bo duhovnik odložil masko sramotnega častihlepja in sleparstva, ter oznanjal svojim bratom čisto, živo besedo Tvojega svetega Duha, o Oče v nebesih?
16. »Čuj torej, duh, v še živo utripajočem srcu! Iz Mojih božanskih ust ti hočem

razodeti odgovor veselja, tolažbe, resnice in ljubezni iz vseh nebes:

17. Povej Mi, Očetu angelov v nebesih in ljudem na Zemlji, kdaj se bodo otroci v hiši svojih staršev nehali prepirati in se pretepati, ali jim še vedno primanjkuje let in izobrazbe?

18. Ti praviš: Ko bodo starejši, izobraženi, modrejši in čistejši v mišljenju, delovanju in volji ter v vsej ljubezni v srcu duše.

19. Dobro in modro si govoril; a glej, če pa je Zemlja v resničnem smislu le prostrana soba otrok, kako moreš tedaj vpraševati, kdaj bo na Zemlji drugače?

20. Le dozori naj, dozori duh otrok v tej vedno zibajoči se sobi, v zarodke angelov naj dozori. In tedaj boš uzrl najjasnejši odgovor na svoje otožno vprašanje, v najsvetlejši luči spoznal! Otroci glasneje v zibelki jočejo, kot tisti, ki se igrajo v travi življenja.«

21. O sveti, najljubši Oče, zdaj obsijala me je mogočna luč! Le s takšnimi očmi gledano na Zemlji, se da razumeti vse raznoliko in zmedeno ravnanje ljudi. Zato pa naj bo Tebi, o Oče, vsa čast, ljubezen in zahvala vekomaj! Amen.

XXII. Psalm, Peti Gospodu po prestani bolezní telesa in z njim zvezane duše

1. Bolezen, ogenj goreč v minljivem mesu, da, mogočen preizkus trpeče duše v veri, v upanju in v ljubezni, prihaja kakor vsi nebeški darovi, iz rok najljubšega, svetega Očeta v nebesih.

2. Po njej se potujoči zemeljski otroci v tej zemeljski šoli življenja, ki jih uči in zvesto preizkuša, kot z Njegovo lastno sveto roko, očistijo mnogih še tako smrtnih zemeljskih nečistoč.

3. Tako, da človek, ko bolezen, čeprav dolgotrajna, mine, postane očiščen mnogih zakoreninjenih grehov, kakor se zlato čisti v ognju od žindre in kamenja.

4. Kajti v zdravju človek le redko spozna, kako globoko je morda že smrtonosni svetni rak že preplaval vlakna življenja.

5. kako globoko v korenine notranjega duhovnega življenja, se je ta najbednejši sovražnik vsega življenja že zajedel kakor polip, z mnogimi rokami in tisočimi priseski.

6. A glej, tedaj pride Gospod sam, da reši človeka, ki je sicer zdrav po mesu, a duhovno usihajoč. Z lastno, presveto, mogočno roko zvesto poseže v pomoč, iztrga in izkorenini zlo iz samih korenin življenja. Šele tedaj spozna človek, koliko je bil že prepreden z rakastimi koreninami greha.

7. Kajti vsa mesta, kjer so bile prej korenine sovražnika življenja, tedaj žgoče pečejo in trpko bolijo v mesenosti človeka.

8. Toda presveti Oče življenja ne gleda na meso človeka, če to gori in se znoji s krvavim potom v strahu in trepetu pred zemeljsko smrtjo.

9. Če je le rešil življenje duha in duše, kaj mar je tedaj za meso, za to trohnečo obleko duše in duha?

10. Če je tako po najsvetejši volji Očeta, bo meso zlahka ozdravelo; če pa ni po Njegovi najsvetejši, najmodrejši volji, bo gotovo najboljšo, da ljubeči Oče odstrani raka, skupaj z razpadajočo in plitvo hišo duše.

11. Tako je tudi sam največji, najsvetejši Trpeči na Oljski gori pokazal, ko je klečal, molil in prosil, v krvavem potu tesnobe, večno Ljubezen v Očetu: »Če hočeš, o Oče, Ti večna Ljubezen, odvzemi ta kelih od mene!« Toda ne moja, temveč Tvoja sveta volja naj se vedno zgodi!

12. Tu je sam večni, sveti Učitelj življenja pokazal, kako naj se obnašamo mi, ko nas trpljenje obišče v mesu, če hočemo življenje duše in duha obdržati.

13. Če nam je torej dan tak sveti vzor, lahko vedno veselo pojemo iz naših osveženih otroško src.

14. O najsvetejši, najljubši Oče angelov in ljudi, Ti večni Mojster življenja, Ti si nam dal življenje, telo pa le kot začasno obleko duha in orodje duše.

15. Ti nam pošiljaš radost in trpljenje po svoji volji, po svoji vsemodri, sveti volji; tako naj se tudi vedno izpolni Tvoja najsvetejša volja! Ti sam si nas učil živeti z besedami in z dejanji, zato hočemo tudi mi tako živeti in Te v veselju in trpljenju vedno hvaliti in slaviti; kajti Ti si edini Darovalec vseh dobrih darov. Tebi čast in zahvala vekomaj! Amen.

Vsebina

- I. Psalm, Zjutraj peti Gospodu
- II. Psalm, V stiski peti Gospodu
- III. Psalm, Peti Gospodu v veliki žalosti
- IV. Psalm, Poeti Gospodu ob času skušnjave
- V. Psalm, Zelo tolažilno peti Gospodu na dan skušnjave
- VI. Psalm, Peti Gospodu zaradi Njegove velike dobrote in usmiljenja
- VII. Psalm, Peti Gospodu ob prejemu duhovnega daru, ki je pravo vsakdanje živo krušno življenje
- VIII. Psalm, Peti Gospodu za ozdravljenje telesnih bolezni
- IX. Psalm, Peti Gospodu v srcu po doživeti radosti življenja
- X. Psalm, Peti Gospodu v oblačnem, žalostnem dnevu
- XI. Psalm, Peti Gospodu v uboštvu duha
- XII. Psalm, Peti Gospodu, kadar spletke Babilona nadlegujejo svobodni duh
- XIII. Psalm, Peti Gospodu ob večeru dneva
- XIV. Psalm, Peti Gospodu ob premišljevanju vedno hujšega valovanja greha, teme in vsega gnusnega slepila v njej
- XV. Psalm, Peti Gospodu na dan preizkušnje
- XVI. Psalm, Peti Gospodu ob premišljevanju veličastne narave na gori, v svobodni, brezmejni dvorani Božjega prostranstva
- XVII. Psalm, Peti Gospodu ob jutru dneva
- XVIII. Psalm, Peti Gospodu ob vsakem času, kot Očetu ljudi
- XIX. Psalm, Peti hvalnico Gospodu
- XX. Psalm, Peti Gospodu ob koncu leta
- XXI. Psalm, Peti Gospodu v mnogovrstnih stiskah
- XXII. Psalm, Peti Gospodu po prestani bolezni telesa in duše, ki je bila z njim zvezana